

РЕШЕНИЕ

№ 757

гр. Бургас, 03.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, I СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **АНДОН В. ВЪЛКОВ**

при участието на секретаря В.Т.
като разгледа докладваното от **АНДОН В. ВЪЛКОВ** Административно наказателно дело № 20212120203868 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по повод на подадена жалба от "****" ЕООД, ЕИК *****, представлявано от управителя Д.П. чрез адв. Е.М. от БАК, срещу Наказателно постановление № 02-0003582/10.08.2021 г., издадено от директора на Дирекция "Инспекция по труда" - гр. Бургас, с което на основание чл. 416, ал. 5 от КТ, вр. чл. 414, ал. 1 от КТ, вр. чл. 7 от Наредбата за условията и реда за командироване и изпращане на работници и служители в рамките на предоставяне на услуги /Наредбата/, на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева.

В открито съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се представлява.

Административнонаказващият орган, редовно призован, се представлява от ю.к. Николова, която оспорва жалбата.

Жалбата е подадена от легитимирано лице, в преклузивния седемдневен срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, срещу годен за съдебен контрол по реда на ЗАНН акт и пред надлежния съд, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Анализът на събраните по делото доказателства налага извод за установеност на следната **фактическа обстановка**:

По повод на извършена проверка, на 10.06.2021 г. служители на Инспекцията по труда в гр. Бургас установили, че на 17.03.2021 г. "****" ЕООД, в качеството си на работодател, е допуснал командироване, с цел полагане на труд в К.Б., на работника В.А.А.

с ЕГН *****, без да е сключил допълнително споразумение с него по чл. 2, ал. 1 от Наредбата, съдържащо данни, регламентирани в чл. 2, ал. 2 от Наредбата.

С оглед на установеното, на 06.07.2021 г. свидетелката К.Г. съставила срещу дружеството акт за установяване на административно нарушение, в който описаното нарушение е квалифицирано по чл. 7 от Наредбата. След съставяне на АУАН, същият бил връчен на управителя Д.П. който го подписал и получил препис от него, като е отразено, че ще подаде възражение в законовия срок.

При тази фактическа обстановка на 10.08.2021 г. е издадено обжалваното наказателно постановление, с което за извършено от жалбоподателя нарушение на основание чл. 416, ал. 5 от КТ, вр. чл. 414, ал. 1 от КТ, вр. чл. 7 от Наредбата, му е наложена имуществена санкция от 1500 лв.

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото материали по административнонаказателната преписка, както и гласните и писмени доказателства, събрани в хода на съдебното производство, които съдът кредитира изцяло.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразност и обоснованост, както и относно справедливостта на наложеното административно наказание и предвид така установената фактическа обстановка, направи следните **правни изводи**:

При съставяне на АУАН и при издаване на атакуваното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Наказателното постановление е издадено от компетентен орган, а АУАН е съставен от териториално и материално компетентно лице. Административнонаказателното производство е образувано в срока по чл. 34 от ЗАНН, а наказателното постановление е било издадено в шестмесечния срок от съставянето на акта, като същото е съобразено с нормата на чл. 57 от ЗАНН, а при издаването на административния акт е спазена разпоредбата на чл. 42 от ЗАНН.

Противно на становището на жалбоподателя, настоящият състав счита, че вмененото му нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава. Деянието и неговите съставомерни признаци са описани достатъчно изчерпателно както в АУАН, така и в НП, поради което и не са допуснати нарушения в тази връзка. Посочени са нарушените материалноправни норми, като наказанието за нарушението е индивидуализирано правилно. Не са налице формални предпоставки за отмяна на обжалваното НП, тъй като при реализиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до порочност на административнонаказателното производство.

Възражението, че на управителя на дружеството не му е било разяснено на разбираем език административното обвинение, не може да бъде споделено от настоящия състав. Видно от съдържанието на АУАН, управителят е подписал акта, получил е препис от него и е отразено, че ще подаде възражение в срок. От разпита на св. К.П. се установи, че на

06.07.2021 г. управителят Джемал Полат е бил придружаван от служител на счетоводната кантора, обслужваща дружеството, който превеждал констатациите по проверката и жалбоподателят е бил наясно с връчените му документи на български език и за проведената процедура (видно и от дадените писмени обяснения на л. 14 от делото). При това положение съдът няма абсолютно никакво основание да кредитира възражението за нарушаване на правото на защита на жалбоподателя.

Съгласно разпоредбата на чл. 121а, ал. 1, т. 1 от КТ, командироване на работници/служители в рамките на предоставяне на услуги е налице, когато български работодател командирова работник/служител на територията на друга държава – членка на Европейския съюз, държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария: за своя сметка и под свое ръководство въз основа на договор, сключен между работодателя и ползвателя на услугите; в предприятие от същата група предприятия. Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредбата, при командироване на работници/служители в случаите по чл. 121а, ал. 1, т. 1 от КТ и по чл. 107т, ал. 4 от КТ работодателят и работникът/служителят уговарят с допълнително писмено споразумение изменение на съществуващото между тях трудово правоотношение за срока на командироването. А съгласно чл. 7 от Наредбата, не се допуска командироване или изпращане на работник/служител, когато не е сключено споразумение по чл. 2, ал. 1 или трудов договор по чл. 3, ал. 1.

От приобщените писмени и гласни доказателства се установява, че жалбоподателят е нарушил разпоредбата на чл. 7 от Наредбата, като е допуснал командироване на работника Венцислав Атанасов Асенов в К.Б., без да е уговорил с допълнително писмено споразумение изменението на съществуващото между него и работника трудово правоотношение по отношение на обстоятелствата по чл. 2, ал. 2 от Наредбата. С оглед на което правилно АНО е приел, че има извършено административно нарушение, като правилно е квалифицирал фактите.

Не са налице основания за приложението на чл. 28 от ЗАНН. Маловажни са нарушенията, които разкриват по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с типичния случай и се отличават помежду си по "наличието на очевидност, несъмненост на маловажността на извършеното нарушение". Деянието не се отличава от обичайните нарушения от този вид, поради което и приложението на чл. 28 от ЗАНН в конкретния случай би било незаконосъобразно.

Поради гореизложените съображения, съдът намира, че в случая правилно е била ангажирана отговорността на жалбоподателя, като в хода на производството не са били допуснати съществени процесуални нарушения, а размерът на наложената санкция е правилно индивидуализиран, поради което и наказателното постановление следва да се потвърди.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, вр. чл. 143, ал. 3 от АПК, вр. чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, искането на представителя на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно и следва да се уважи.

Съгласно чл. 63, ал. 3 от ЗАНН в съдебните производства по обжалване на НП страните имат право на разноси по реда на АПК. Според чл. 143, ал. 3 от АПК, когато съдът отхвърли оспорването, както е в случая, тези разноси следва да се възложат в тежест на подателя на жалбата. Относно размера на разносните разпоредбата на чл. 63, ал. 5 от АПК предвижда, че в полза на юридически лица, които са били защитавани от юрисконсулт /както е в случая/, се присъжда възнаграждение в определен от съда размер, който не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от ЗПП, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съгласно който възнаграждението е в размер от 80 до 150 лева. Предвид правната сложност и извършените действия, съдът счита, че справедлив размер на конкретното възнаграждение се явява 80 лева.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 02-0003582/10.08.2021 г., издадено от директора на Дирекция "Инспекция по труда" - гр. Бургас, с което на основание чл. 416, ал. 5 от КТ, вр. чл. 414, ал. 1 от КТ, вр. чл. 7 от Наредбата за условията и реда за командироване и изпращане на работници и служители в рамките на предоставяне на услуги, на жалбоподателя "****" ЕООД, ЕИК *****, е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева.

ОСЪЖДА "****" ЕООД, ЕИК *****, представлявано от управителя Д.П. да заплати в полза на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ – гр. София сумата в размер на **80 /осемдесет/ лева**, представляваща сторени в производството разноси.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано пред Административен съд - Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____